

บทที่ 7

พรรคการเมืองและการเลือกตั้ง

1. กระบวนการทางการเมืองของสหรัฐอเมริกา

1.1 ความนำ

วัฒนธรรมอเมริกัน และความต้องการของสังคมอเมริกัน ปัญหาทุกปัญหาที่เกิดขึ้นจากรัฐบาลหรือกระทบต่อรัฐบาลทุกระดับของอเมริกา นับเป็นกระบวนการทางการเมือง มองในแง่พฤติกรรม สำหรับรัฐบาลอเมริกันทุกระดับ ต่างก็รับใช้สังคมในระดับของตนอันเกี่ยวเนื่องกับความต้องการของบุคคลและของสังคมร่วมกัน ความต้องการนั้น ๆ ปรากฏออกมาในรูปของรัฐบาล นโยบายทางสังคมและเศรษฐกิจที่ได้กำหนดขึ้น ซึ่งยังคงมีข้อขัดแย้งเกี่ยวกับผลประโยชน์ในสังคมอเมริกันอยู่ โดยที่ไม่อาจหาข้อประนีประนอมที่สมบูรณ์ได้ การศึกษาของเราควรพุ่งเล็งที่พฤติกรรมหรือกระบวนการทางการเมืองซึ่งจะช่วยเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์เหตุการณ์ต่าง ๆ ทางการเมืองของอเมริกา และใช้เปรียบเทียบกับสังคมอื่นโดยทั่วไปได้

1.2 ระบบการเมืองเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการของรัฐบาล

ในกรณีนี้มีความคิดว่า รัฐบาลเป็นผู้กำหนดทรัพยากรในสังคมระหว่างสมาชิกของรัฐบาลเอง ปัญหาย่อมเกิดขึ้นว่ารัฐบาลทำเช่นนี้ได้อย่างไร รัฐบาลประชาธิปไตยจักต้องเป็นผู้แทนความต้องการทางสังคม หรือพลังทางสังคมเสมอไปหรือไม่ ที่จริงนั้นเป็นอย่างไรที่ว่าพลังทางสังคมเป็นผู้กำหนดนโยบายของรัฐบาล

นักรัฐศาสตร์ชาวอเมริกัน อาทิจี Pendleton Herring ในหนังสือ *The Politic of Democracy* ได้สรุปไว้ว่า รูปแบบทฤษฎีของการกำหนดนโยบายของรัฐบาลอเมริกันนั้น มีขบวนการดำเนินการมาเป็น 4 ชั้น คือ การรวมตัวปฏิบัติงานของกลุ่มผลประโยชน์, ความคิด, สถาบัน และส่วนเอกชน ("A working union of interests, ideas, institutions, and individuals")

David Truman กล่าวไว้ในหนังสือ *The Governmental Process* ว่า เราควรศึกษาเรื่องนี้ในแง่พฤติกรรมของกลุ่ม (group approach) กลุ่มที่ว่านี้ก็คือ กลุ่มผลประโยชน์ในสังคม

นั่นเอง นักรัฐศาสตร์อเมริกันได้ก้าวหน้าออกไปอีก จากการพิจารณา Legal Institutions (หรือรัฐบาล) ไปเป็นการศึกษาเกี่ยวกับบทบาท (roles) ซึ่งเกิดขึ้นทั้งของรัฐบาล (Legal) ที่ถูกและที่ไม่เป็นทางการ ส่วนนักสังคมวิทยาและนักจิตวิทยาเน้นในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผู้ตัดสินใจ และการติดต่ออย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการของกลุ่มด้วย

1.3 การแบ่งระบบการเมืองโดยทั่วไป

Aristotle ได้บ่งให้เห็นว่า การกระจายพลังทรัพยากรของสังคมที่ไม่เท่าเทียมกันเป็นผลก่อให้เกิดระบบการเมืองแตกต่างกัน คือ The rule of one, The rule of a few และ The rule of the many ได้กล่าวถึงผลของระบบเหล่านี้ว่า คือ Monarchy, Aristocracy และ Polity (Democracy) อริสโตเติล สรุปไว้ว่า รูปการปกครองแบบผสมของระบบเหล่านี้จะเป็นไปได้ แต่พื้นฐานทางสังคมหรือสถาบันสังคม (Social Institution) สำหรับระบบการเมืองแบบผสมจะต้องมีชนชั้นกลางเป็นจำนวนมาก เพื่อเป็นกำลังสนับสนุนและกระจายอำนาจทางการเมือง

Max Weber ได้กลับมาพิจารณาแนวความคิดของ Aristotle และได้จำแนกรัฐบาลตามหลักของตนโดยมีพวกผู้รู้ควบคุมอำนาจทางการเมืองโดยถูกต้อง (ซึ่งเรียกว่าใช้หลัก Basis of its Legitimacy)

การแบ่งระบบการเมืองสมัยใหม่อีกอย่างหนึ่ง คือ การแบ่งจากจำนวนการเมืองระบบย่อย (Political Sub-Systems) คือ ได้กลับแบ่งระบบการเมืองออกเป็นชนิดต่าง ๆ ตามหลักการเมืองระบบย่อย ถึง 16 ชนิดต่าง ๆ กัน

ตามทฤษฎีสังคมวิทยาของ Talcott Parsons และจากการศึกษาการปกครองเปรียบเทียบของ Gabriel A. Almond & James S. Coleman ได้จำแนกระบบการเมืองโดยกำหนดว่า ทุก ๆ ระบบการเมืองจะต้องมีรูปแบบที่แน่นอนจุดมุ่งหมายขององค์การหรือสถาบันบางประการจะต้องเกิดขึ้น เพื่อการสร้างกฎ, การใช้กฎนั้น และการวินิจฉัย (Rule making, rule application, and rule adjudication) ทำนองเดียวกัน วิธีทางสังคมของการต่อสู้กันของกลุ่มผลประโยชน์ (Interest Articulation), การรวมกันของกลุ่มผลประโยชน์ (Interest Aggregation), และการรับพวกทางการเมือง (Political Recruitment) ซึ่งหน้าที่เหล่านี้จะรับผิดชอบดำเนินโดยสถาบันต่าง ๆ หรือไม่ก็ได้

1.4 สรุป

การแบ่งระบบการเมืองเท่าที่เสนอมานี้ นับว่าเป็นการแบ่งตามความต้องการของผู้ที่ศึกษา แต่สิ่งเหล่านี้ก็ยังคงปรากฏอยู่ในสังคมอเมริกันปัจจุบัน ผลของพลังทางสังคมในอเมริกานั้น

เนื่องจากจากระบบหลายหลาก (Pluralistic) มากกว่าหนึ่งเดียว (One Rules) โดยมีกลุ่มเล็ก ๆ หลายกลุ่ม (from the top) ความถูกต้องของการปกครอง โดยผู้รู้ (ruling elites) ในอเมริกานั้น เกิดจากวิธีดำเนินการตามปกติและยอมรับโดยประชาชนส่วนมาก Political Sub-System, States, Counties Cities ยังคงมีอยู่มากและมีอำนาจของตนเองด้วย นักรัฐศาสตร์ส่วนมากพยายามจะแบ่งระบบของอเมริกันเป็นการกำหนดรูปหนึ่งของการปกครองแบบประชาธิปไตย แม้ว่าการแบ่งเช่นนั้นเป็นการยาก

1.5 การจัดระบบการเมืองสหรัฐอเมริกา

ทฤษฎีสำคัญที่มีผู้วิจารณ์มากที่สุด ได้แก่ทฤษฎีเกี่ยวกับอำนาจทางการเมืองของบุคคล ผู้มีความรู้ดีบางกลุ่มในอเมริกา (หรือที่เรียกว่าทฤษฎี Ruling Elites)

ทฤษฎี (Ruling Elites) นี้ การกระจายผลประโยชน์ที่ไม่เท่าเทียมกัน มีส่วนอยู่ในวัฒนธรรมอเมริกันซึ่งโดยทั่วไปแล้วเน้นที่ประโยชน์ทางเศรษฐกิจเป็นเบื้องต้น สิ่งนี้เองก่อให้เกิดทฤษฎีที่มองเห็นว่า ผู้ปกครองที่มีความรู้-เป็นผู้ควบคุมรัฐบาลในขณะที่ประชาชนส่วนใหญ่ ไม่มีอิทธิพลอย่างใดเลย

Karl Marx ได้พิจารณาทฤษฎีนี้ โดยใช้พื้นฐานทางเศรษฐกิจและผลประโยชน์ของชนชั้น

Gaetano Mosca ชาวอิตาลีเห็นได้ชัดแจ้งไว้ว่า ทุกสังคมจะต้องมีชนชั้นสูงเป็นผู้ปกครอง และชนชั้นนี้เป็นพื้นฐานทางปัจจัยที่มีค่าที่สุดในสังคมอเมริกัน ทฤษฎีนี้เกิดผลโดยจะพบจากสำนักศึกษาทางสังคมวิทยา โดยเฉพาะ The Lynds ทศวรรษ 1920 และทศวรรษ 1930, C. Wright Mills ในทศวรรษ 1940 และ Floyd Hunter ในต้นทศวรรษ 1950 ซึ่งมองสังคมอเมริกันว่าปกครองโดยกลุ่มผู้มีการศึกษาและตัดสินใจในประการสำคัญ ๆ ของสังคม ในทัศนะของ Mill และ Hunter ซึ่งเขียนหนังสืออธิบายสังคมอเมริกันในรูปของพวกผู้มีการศึกษา Mill กล่าวว่า Elite Group ของพวกทหาร เจ้าหน้าที่รัฐบาล และองค์กรต่าง ๆ กระทำการตัดสินใจในปัญหาใหญ่ ๆ ของสังคม

ไม่มีนักสังคมวิทยาผู้ใดปฏิเสธโครงสร้างอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งมีอยู่ในอเมริกา ที่จริงแล้วบริษัทใหญ่ ๆ ในอเมริการวมกันอย่างธรรมดา ๆ ในการแสวงหาอำนาจและอิทธิพลต่อนโยบายของรัฐบาล แต่อำนาจชนิดนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่ง แต่ในสังคมอเมริกันแล้ว ยังมีอำนาจทางการเมืองอีกมากมาย เช่น กลุ่มนิกรซึ่งนั่งประท้วง (sit-in) การออกเสียงเลือกตั้ง ฯลฯ ในสังคมประชาธิปไตย เงิน จำนวนคนและการรวมกลุ่มจะเป็นพลังสำคัญที่สุด การรวมตัวของอิทธิพล

เหล่านี้กับอำนาจอื่น ๆ จะช่วยให้ผู้นำที่ควบคุมปัจจัยเหล่านี้อยู่ มีอำนาจ มีความสำคัญเป็นพิเศษเหนือผู้อื่นในการกำหนดนโยบาย

2. โครงสร้างกระบวนการทางการเมืองของสหรัฐอเมริกา

กระบวนการทางการเมืองของสหรัฐมองได้ชัดจากการกำหนดนโยบายของประเทศ ซึ่งกำหนดโดยโครงสร้างของรัฐบาล หรือตัวรัฐบาลที่ได้การเลือกตั้งมาจากประชาชน โครงร่างองค์กรของรัฐบาลช่วยในการกำหนดกระบวนการทางการเมืองเพื่อสร้างนโยบาย ส่วนกระบวนการนั้นเล่าก็มีอิทธิพลต่อคุณลักษณะของโครงสร้างรัฐบาลอเมริกันเอง ที่เห็นได้ง่ายก็คือ “ความเชื่อมั่นของประชาชน และผลประโยชน์ของกลุ่มเป็นผู้กำหนดนโยบายต่าง ๆ ที่รัฐบาลจักต้องดำเนินการ โครงสร้างที่สำคัญได้แก่ การเลือกตั้งประธานาธิบดี สมาชิกวุฒิสภา และผู้ว่าการรัฐ

2.1 การเข้าถึงการเมืองอเมริกัน

การที่เราจะเข้าถึงหรือเข้าใจระบบการเมืองและพฤติกรรมของชาวอเมริกันนั้น ควรมอง 3 แง่ คือ :

2.1.1 ศึกษาการเมืองจากพฤติกรรมของคน ซึ่งพฤติกรรมของคนจะเป็นรูปแบบต่าง ๆ กัน เช่น ข้าราชการ ผู้พิพากษา นายอำเภอที่พยายามจะดำรงตำแหน่งดังกล่าวในระดับต่าง ๆ ของรัฐบาลสหรัฐ การศึกษาดังกล่าวนี้ถือเป็นการศึกษาพฤติกรรมทางการเมือง

2.1.2 ศึกษาจากระบบพรรคการเมืองอเมริกัน ระบบพรรคการเมืองอเมริกันมีบุคคลสำคัญเป็นผู้นำ คือ ประธานาธิบดี การเข้าใจปรัชญาทางการเมืองของพรรค และนโยบายของพรรคการเมืองในอเมริกาจะช่วยให้เราเข้าใจว่า การปกครองของอเมริกาเป็นประชาธิปไตยเพียงใดหรือไม่ เหตุการณ์นโยบายทางการเมืองจะเป็นอย่างไร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การสังเกตความต้องการ ความชอบของประชาชนและคุณค่าในสังคมอเมริกันเองต่อสิ่งเหล่านี้

2.1.3 มองการเลือกคุณค่าทางสังคม (Value Choice) การตัดสินใจทางการเมืองเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เมื่อเรามองเห็นและเข้าใจระบบสังคม และการเมืองอเมริกัน เราอาจมองดูว่า สังคมอเมริกันเขาพิจารณากันอย่างไร ว่าอะไรดีหรือไม่ดี น่าสังเกตว่า สังคมอเมริกันนั้นมองระบบการเมืองและสังคมว่าอะไรดีหรือไม่ดีอย่างผสมปนเปกันในการเลือกตัดสินใจในนโยบายต่าง ๆ ของประเทศอยู่ตลอดเวลา เพราะสังคมอเมริกันนั้นเป็นสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมาก จึงต้องศึกษาและเข้าใจประชาชนที่เปลี่ยนไปด้วย การตัดสินใจทางการเมืองทุกครั้งของอเมริกาอาจทำให้บางคนเดือดร้อนในภายหลังก็ได้ เช่น การออกกฎหมายให้สิทธิเสมอภาคแก่

พลเมืองของประธานาธิบดีเคนเนดีในปี ค.ศ. 1964 และเกิดเรื่องจากการแบ่งแยกผิว จนเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เคนเนดีถูกลอบสังหาร ผู้นำชาวนิโกร คือ นายมาร์ติน ลูเธอร์คิงถูกยิงตาย และนายจอร์จ วอลเลซผู้ว่าการรัฐแอละแบมาถูกลอบยิงบาดเจ็บ นายวอลเลซผู้นี้เป็นนักต่อต้านคนผิวดำคนสำคัญ พุดโดยสรุปคุณค่าในการตัดสินใจนั้นสำคัญที่สุด เป็นคุณค่าทางการเมืองที่สำคัญและปฏิบัติได้ยากยิ่ง ผู้ที่มีอำนาจตัดสินใจกำหนดนโยบายสาธารณะเรื่องใด ๆ ก็ดี ย่อมมีผลกระทบต่อสังคมซึ่งบุคคลผู้นั้นจะต้องใช้พลังความคิด ความสัมพันธ์ต่าง ๆ มากมาย ตลอดจนความคาดคะเนในผลที่จะตามมา ซึ่งจะต้องรู้จักเลือกหาทางออกอื่น ๆ ของปัญหานั้น ๆ ไว้ด้วย

2.1.4 สรุป ในสังคมมนุษย์เรานั้น มีพฤติกรรมดังกล่าวข้างต้นนั้นมานานแล้วตลอดระยะเวลาในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ สมดังที่ อริสโตเติล กล่าวว่ามนุษย์เป็นสัตว์การเมือง พฤติกรรมทางการเมืองของมนุษย์นั้น เป็นเหตุผลบางอย่างของการกระตุ้นและก่อให้เกิดกิจกรรมการเปลี่ยนแปลง หรือการขัดแย้งของคนในสังคมก่อให้เกิดการเลือกวิถีดำเนินการทางการเมือง จากระยะเวลาหนึ่งไปสู่อีกระยะหนึ่ง และเราจะสังเกตได้จากคุณค่าของการตัดสินใจกระทำต่าง ๆ ในสังคม ส่วนทฤษฎีทางการเมืองนั้นจะยังคงอยู่

3. ระบบพรรคการเมืองสหรัฐ

3.1 ความนำ

มีผู้กล่าวว่า “พรรคการเมืองของอเมริกามีได้มีพื้นฐานทางปรัชญาหรือแนวความคิดที่ดีแต่อย่างไร แต่พรรคการเมืองในอเมริกาเป็นผลที่เกิดมาจากการปฏิบัติ” และหลักปฏิบัติที่ทำกันมา เช่น พรรคเลือกผู้ที่จะสมัครแข่งขันรับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดี และหากสมาชิกพรรคได้รับเลือกเข้าไปเป็นประธานาธิบดี หรือเป็นผู้แทนในสภา ก็จะต้องมีความรับผิดชอบต่อพรรคด้วย ในเรื่องนี้มีแนวโน้มในทางปฏิบัติ ซึ่งให้เห็นว่า ความจริงแล้วมีการประนีประนอมกันในสภาของพรรคการเมืองในสหรัฐฯ

3.2 ระบบพรรคการเมืองที่สำคัญโดยทั่วไป

ระบบพรรคการเมืองโดยทั่วไปที่สำคัญมี 3 ระบบ คือ ระบบพรรคเดียว ระบบ 2 พรรค และระบบหลายพรรค

3.2.1 ระบบพรรคเดียว เป็นระบบที่ย่อมให้มีพรรคการเมืองได้พรรคเดียวในประเทศ พรรคการเมืองนี้เองควบคุมอำนาจอยู่ตลอดเวลา เช่น ในประเทศเผด็จการคอมมิวนิสต์ และเผด็จการฟาสซิสต์ เป็นต้น ผู้ที่เป็นฝ่ายพรรคการเมืองตรงข้ามต่างมีอันเป็นล้มหายตายจากไปหมด

3.2.2 ระบบหลายพรรค (มากกว่า 2) ระบบการเมืองหลายพรรคเป็นระบบแข่งขันระหว่างพรรคต่าง ๆ ผลดีก็คือ :

1. เรื่องราวต่าง ๆ แต่ละพรรคต้องเสนอให้กระจ่างแจ้ง ในสหรัฐอเมริกา นโยบายต่าง ๆ ของพรรคไม่แจ้งชัดหรือเรื่องราวต่าง ๆ ไม่กระจ่างแจ้ง เป็นเพราะไม่มีแนวปรัชญาและความคิดการเมืองมากนัก ส่วนระบบหลายพรรค แต่ละพรรคก็มีแนวความคิดปรัชญาของตนเอง แกลงให้ประชาชนทราบได้แจ่มแจ้ง

2. พรรคหลายพรรคช่วยให้ความรับผิดชอบต่อชนกลุ่มน้อยได้ดีกว่า ระบบหลายพรรคนี้ก่อให้เกิดระบบผู้แทนของชนกลุ่มน้อย อย่างไรก็ตาม บางทีอาจเป็นผลเสีย เช่น ในอิตาลี การจัดตั้งรัฐบาลผสมทำได้ยาก นอกจากนั้น ระบบหลายพรรคหลายปรัชญาและความคิดยังอาจทำให้คณะรัฐบาลอ่อนแอไม่มั่นคงด้วย

3.2.3 ระบบ 2 พรรค หมายถึงการมีพรรคการเมืองเพียง 2 พรรคผลัดกันเป็นรัฐบาลในประเทศ

ข้อบกพร่อง

1. มักมีเรื่องไม่ตกลงกันระหว่างรัฐสภากับฝ่ายบริหารเสมอ ๆ
2. รัฐสภาถูกควบคุมโดยพรรคการเมืองเสียงข้างมาก
3. ในอเมริกาหรือที่อื่น ๆ ระบบ 2 พรรคมักมีแนวโน้มที่ว่า ระเบียบวินัยของพรรคหย่อนยานหรือไม่มีระเบียบแน่นอน ผู้แทนมักถือตนเองเป็นสำคัญ ประโยชน์ มักได้ฝ่ายค้านที่ดี และช่วยในการออกกฎหมายได้ถูกต้องดีขึ้น

3.3 ความพอใจพรรค (Party Affiliation)

สิ่งสำคัญสำหรับพรรคการเมืองคือ ประชาชน ฉะนั้น ประชาชนจึงเป็นพื้นฐานคนที่แสดงเจตจำนงเข้าพรรคใดพรรคหนึ่งก็จะออกเสียงเลือกตั้งให้พรรคของตนยั่งยืนไม่เปลี่ยนแปลง แต่ความจริงแล้วในสภาพสังคมปัจจุบันอาจเปลี่ยนแปลงได้ เช่น ในการเลือกตั้งประธานาธิบดี มีวิธีหาเสียงเลือกตั้ง และเกิดการเปลี่ยนแปลงไปออกเสียงให้อีกฝ่ายหนึ่งได้ (swing vote)

3.4 การเคลื่อนไหวของพรรคที่ 3 ในสหรัฐอเมริกา

ประเทศสหรัฐอเมริกานั้น มีระบบพรรคการเมือง 2 พรรคมาแต่สมัยโทมัส เจฟเฟอร์สัน แต่ในระยะศตวรรษนี้ บางพรรคได้เกิดขึ้นใหม่และมักเป็นการก่อรวม 2 พรรคใหญ่ เช่น พรรคของนาย จอร์จ วอลเลซ ผู้ว่าการแอละแบมา เป็นต้น ตามหลักการแล้วพรรคที่สามในอเมริกาแม้เกิดขึ้น แต่ก็ไม่อาจคงอยู่ได้นาน จะเกิดขึ้นก็แต่ในขณะมีการเลือกตั้งครั้งหนึ่ง ๆ เท่านั้น โดยเฉพาะ

การเลือกตั้งครั้งสำคัญ คือการเลือกตั้งประธานาธิบดี ข้อที่ทำให้พรรคที่สามในอเมริกาอยู่ไม่ได้ยาวนาน ที่สำคัญก็คือ เป็นพรรคที่จัดตั้งขึ้นโดยคน ๆ เดียวและหลักการก็มาจากตัวเองคนเดียว ส่วนนโยบายหาเสียงหรือข้อโจมตีอื่น ๆ มักคล้ายคลึงกับ 2 พรรคใหญ่อยู่แล้ว ที่จริงพวกพรรคที่ 3 ก็คือผู้แตกแยกมาจากพรรคใดพรรคหนึ่งในสองพรรคใหญ่ คือ เดโมแครท และรีพับลิกันนั่นเอง

4. ความเป็นมาของพรรคการเมืองในอเมริกาโดยย่อ

ย้อนหลังไปในสมัยของ Jefferson และ Jackson ผู้ก่อตั้ง Jeffersonian Party และ Jacksonian Party

โทมัส เจฟเฟอร์สัน ผู้นี้เป็นเจ้าของคำนิยาม Frontier Individualism มีอิทธิพลต่อระบบการเมือง และการปกครองของสหรัฐฯ จนเรียกกันว่า Jeffersonian Democracy โดยการรวบรวมกลุ่มชาวนา ช่างฝีมือ สนับสนุนการเลือกตั้ง ส่วน Jackson เป็นเจ้าของหลักการที่ว่า “รัฐบาลนั้นเป็นรัฐบาลสำหรับคนสามัญคือราษฎรโดยทั่วไป ไม่ใช่ของชนชั้นอภิสิทธิ์ใด ๆ และข้าราชการจะต้องเป็นผู้แทนผลประโยชน์ของประชาชนทั่วไป ข้าราชการจะต้องวางตัวเป็นกลางในทางการเมือง และมีความซื่อสัตย์ของตนเองด้วย” บุคคลทั้งสองเป็นผู้แยกตัวออกมาจากพรรคเดิมของอเมริกา ภายหลังเรียกชื่อพรรคที่แยกออกมาใหม่ว่า พรรครีพับลิกัน และพรรคเดโมแครท พรรครีพับลิกัน และเดโมแครท เริ่มส่งคนสมัครเข้าแข่งขันในตำแหน่งประธานาธิบดีแต่ ค.ศ. 1854, 1856 และในปี 1860 ลิงคอล์นได้เป็นประธานาธิบดีของพรรครีพับลิกัน พรรคเดโมแครทใช้ลาเป็นสัญลักษณ์ของความเก่าแก่ และรีพับลิกันใช้ช้างเป็นสัญลักษณ์ของความยิ่งใหญ่

4.1 ข้อสังเกตเกี่ยวกับพฤติกรรมของพรรคการเมืองสหรัฐฯ

การศึกษาพรรคการเมืองของสหรัฐอเมริกา ควรพิจารณาประเพณีปฏิบัติในสังคมสหรัฐฯ ด้วย มีข้อสังเกตว่าพรรคการเมืองในสหรัฐฯ นั้น ได้กระทำหน้าที่ของตนอย่างดี และมีกิจกรรมอย่างมากมาในการรวมกลุ่มของสังคม อย่างไรก็ตาม พรรคการเมืองมีการปฏิบัติการแท้จริงอยู่ในรูปขององค์การอย่างไม่เป็นทางการด้วย เป็นการปฏิบัติการนอกเหนือไปจากองค์การรัฐบาลซึ่งมีกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ในสมัยก่อนพรรคการเมืองเริ่มปฏิบัติการในมลรัฐต่าง ๆ โดยไม่มีกฎหมายให้กระทำได้ (รัฐธรรมนูญ) ฉะนั้นเราจะต้องเข้าใจ

4.2 ความหมายของพรรคการเมืองในทางปฏิบัติ รัฐยอมรับได้แก่ :-

4.2.1 พิจารณาจากกฎหมายของรัฐต่าง ๆ ซึ่งกำหนดควบคุมและรับรองพรรคการเมืองจากรูปกฎหมายของรัฐ เป็นการมองพรรคการเมืองในแง่รูปแบบทางการเมือง (Political

Pattern) ซึ่งพิจารณาได้ 2 แห่ง คือ :-

1. พรรคการเมืองหมายถึงกลุ่มคนที่ออกเสียงเลือกตั้งผู้ว่าราชการรัฐ
2. พรรคการเมืองหมายถึง จำนวนเปอร์เซ็นต์ของกลุ่มคนที่ออกเสียงเลือกตั้ง (ตัวอย่างในแคลิฟอร์เนีย)

4.2.2 พิจารณาจากการเลือกตั้งหยั่งเสียง (ประชานาธิปไตย) พรรคการเมืองยังหมายถึง :-

1. กลุ่มของประชาชนอย่างน้อย 2% ที่ออกเสียงในการเลือกตั้งครั้งล่าสุด
2. หรือหมายถึงกลุ่มประชาชน 1% ที่แสดงความจำนงสนับสนุนพรรคใดพรรคหนึ่งที่มาลงในปีบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (สำหรับพรรคเดียวเท่านั้น)
3. หมายถึงจำนวนคนไม่น้อยกว่า 10% ซึ่งออกเสียงเลือกตั้ง หรือมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งครั้งล่าสุด (ในการเลือกผู้แทนของสหพันธ์หรือผู้ว่าราชการรัฐ) และถ้าคนเหล่านี้ลงนามในการยื่นขอให้มีการหยั่งคะแนนเสียง (Primary Election)

4.2.3 พิจารณาจากกฎหมายของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการเป็นสมาชิกพรรคการเมืองตามประเพณีในอเมริกาแล้ว แต่ละพรรคเป็นผู้กำหนดการควบคุมสมาชิกในพรรคของตนเอง ปัจจุบันรัฐต่าง ๆ ต่างมีกฎหมายออกมาเกี่ยวกับการกำหนดสมาชิกภาพของพรรคการเมือง ซึ่งต่างรัฐก็มีต่าง ๆ กันออกไปบ้าง แต่อาจสรุปได้กว้าง ๆ ดังนี้ :-

1. Past Allegence เช่น กฎหมายของรัฐโอไฮโอกำหนดว่า ผู้เคยออกเสียงให้พรรคใดในการเลือกตั้งคราวก่อน ก็ต้องเลือกพรรคนั้นต่อไป
2. Present Affiliation เช่น ในแคลิฟอร์เนียมีกฎหมายกำหนดว่า ในการเลือกตั้งคราวหนึ่ง ๆ (primary) บุคคลจะต้องออกเสียงให้พรรคของตนตามที่ได้จดทะเบียนในปีบัญชีผู้มีสิทธิเลือกตั้งของพรรคไว้เท่านั้น
3. Future Intentions เป็นการทดสอบความต้องการเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองที่ต่างกว่า 2 ประการแรก นั่นคือผู้เลือกตั้งจะต้องแสดงความประสงค์จะเลือกพรรคที่ตนชอบ ณ ที่เลือกตั้ง โดยแสดงความประสงค์ว่าจะเลือกผู้สมัครเข้าแข่งขันที่มีเสียงข้างมากของพรรคคนใดต่อไปในโอกาสหน้า กรณีนี้ หากผู้ใดไม่ประสงค์จะออกเสียงเลือกพรรคที่เคยออกเสียงให้ ก็อาจถูกตัดออกจากสิทธิในการออกเสียงเลือก primary election ดังกล่าวแล้ว

5. กฎหมายเกี่ยวกับการเลือกตั้งทั่วไป

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งทั่วไป ใช้บังคับทั่วสหรัฐอเมริกา เป็นการจัดและกำหนดวิธีการอย่างเป็นทางการ เกี่ยวกับจำนวนของตำแหน่งที่พรรคการเมืองจะคัดเลือกคนสมัครเข้ารับ

เลือกตั้ง กฎหมายนี้ให้ใช้บังคับในการเลือกตั้งใหญ่ เช่น ประธานาธิบดี สมาชิกสภาสหรัฐฯ และการเลือกตั้งตำแหน่งผู้บริหารระดับรัฐซึ่งข้อกำหนดของกฎหมายโดยทั่วไปมีดังนี้ :-

5.1 ต้องจ่ายค่าธรรมเนียมสมัครแข่งขันรับเลือกตั้ง 2% จากอัตราเงินเดือนปีแรก ของตำแหน่ง

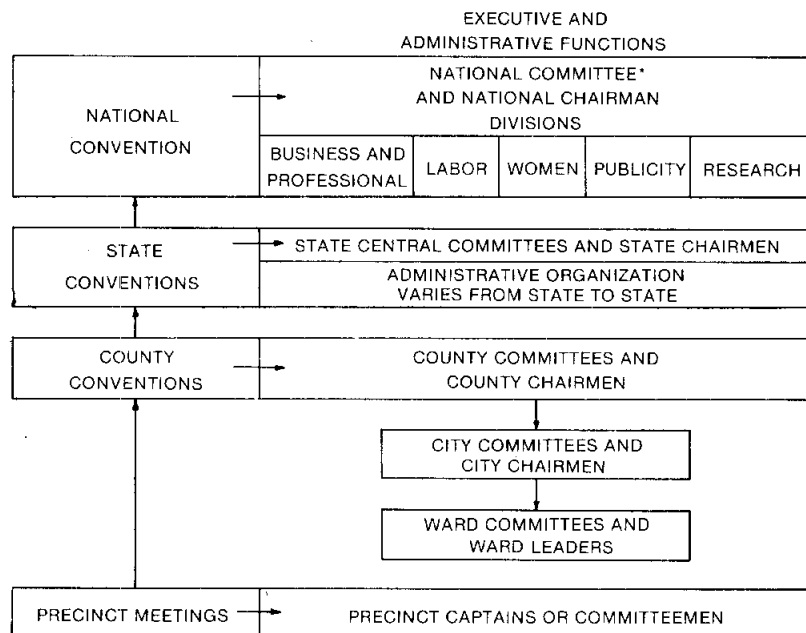
5.2 ต้องมีประชาชนลงนามรับรองในคำร้องที่ยื่นขอให้มิชื่ออยู่ในบัตรเลือกตั้ง

ในปี 1958 รัฐแคลิฟอร์เนียมีกฎหมายผ่านสภา ชื่อว่า Cross Provisions กำหนดให้ บุคคลคนเดียวสามารถสมัครแข่งขัน primary election ในนามของทั้ง 2 พรรคได้ ชื่อจะปรากฏ ในบัตรเลือกตั้งในการเลือกตั้งทั่วไปทั้ง 2 พรรค แต่ในทางปฏิบัติแล้วยังมีกฎหมายกำหนดว่า ห้ามบุคคลในพรรคใดชนะการเลือกตั้งยังเสียงในนามของพรรคอื่น ในเมื่อการสมัครเข้ารับ เลือกตั้งกระทำในนามของพรรค แล้วตนเองไม่ได้รับเลือก แม้จะชนะในนามพรรคอื่น ก็ไม่สามารถรับได้

แผนผังที่ 10

การจัดองค์กรของพรรคการเมืองในสหรัฐอเมริกา

Organization of Major Political Parties

* In off-year congressional elections, the national party administration assistance is under the direction of the Senatorial Campaign Committee for Senate Candidates and the Congressional Campaign Committee for House Candidates.

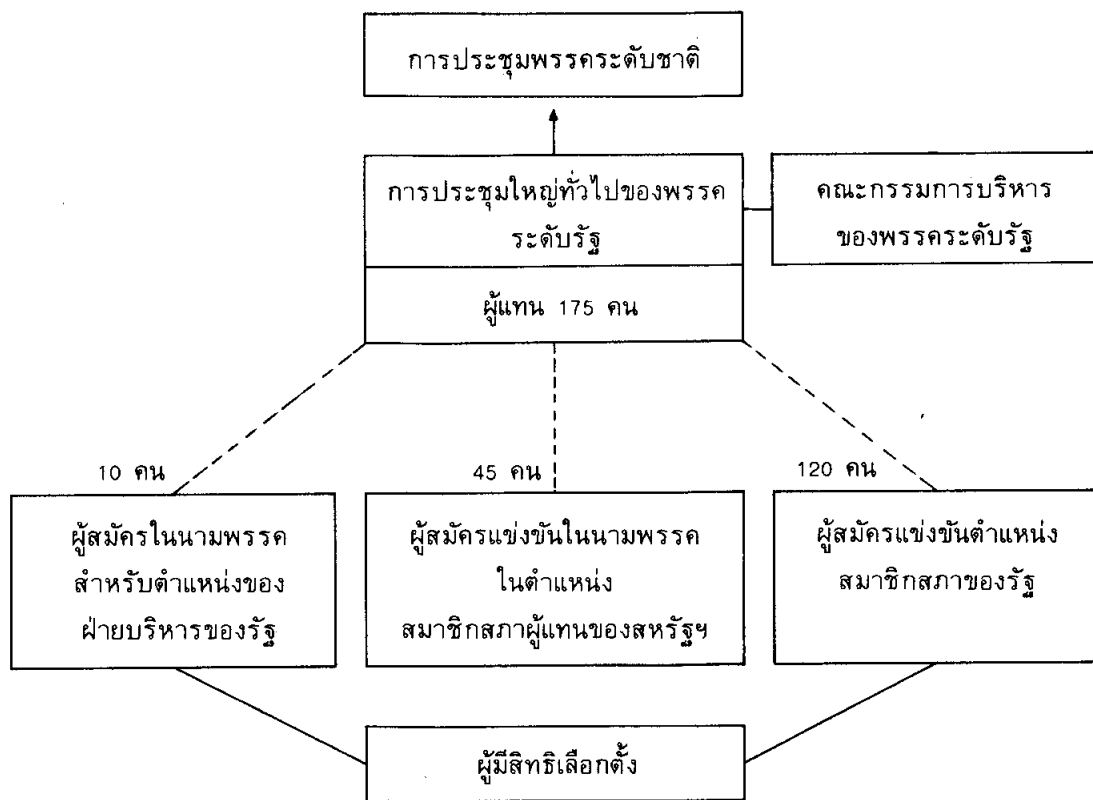
* In some states, district conventions select a portion of the party delegates to the national convention.

พรรคการเมืองตามประเพณีของอเมริกันแล้ว ระดับรัฐถือว่าสำคัญในส่วนที่ดำเนินการเกี่ยวกับการเลือกตั้งผู้แทน หรือเข้ารับตำแหน่งบริหารต่าง ๆ ตามความเป็นจริง มีแนวโน้มดังนี้ :-

1. ผู้เลือกตั้ง เลือกผู้สมัครแข่งขันในนามพรรคสำหรับแต่ละตำแหน่งในฝ่ายบริหารของรัฐ
2. ผู้เลือกตั้ง เลือกผู้สมัครแข่งขันในนามพรรคสำหรับตำแหน่งสมาชิกสภาของรัฐ และบางทีอาจจะเลือกได้โดยการประชุมของพรรคระดับรัฐ

แผนผังที่ 11

ผังการประชุมพรรคครั้งใหญ่ระดับรัฐ

หากจะดูพฤติกรรมทางการเมืองแล้ว ประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง จะต้องมีความสำคัญและมีอิทธิพลมากในการคัดเลือกตัวแทนของพรรคเข้าสมัครแข่งขันรับเลือกตั้งในตำแหน่งต่าง ๆ และเลือกตัวแทนของตนไปประชุมพรรคระดับรัฐและระดับชาติ

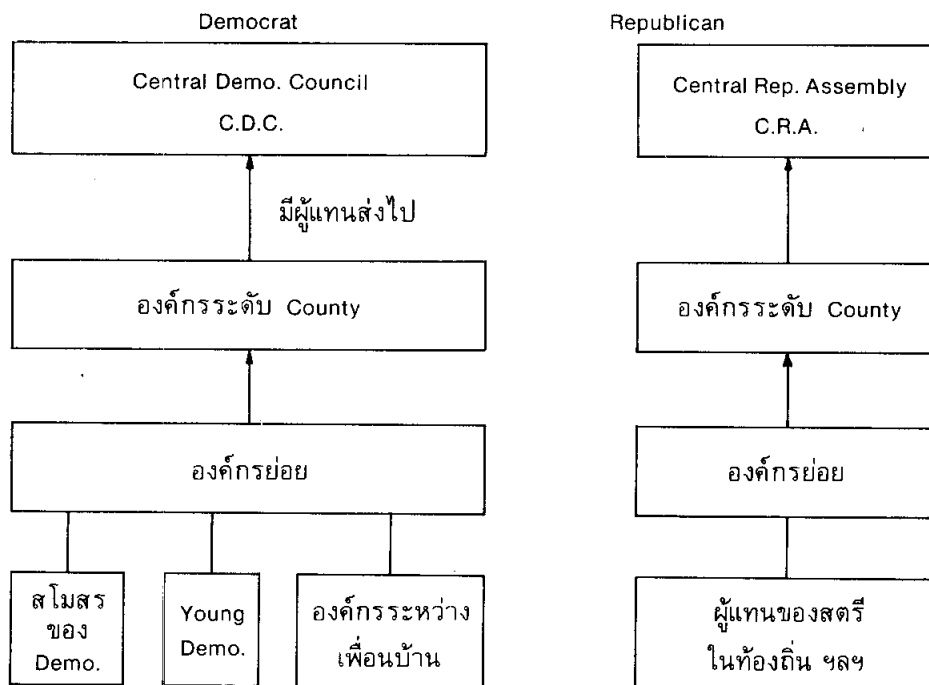
3. ในการประชุมพรรคระดับรัฐแต่ละครั้ง จะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคในระดับรัฐ

4. ในแคลิฟอร์เนีย คณะกรรมการพรรคระดับรัฐไม่ได้ทำอะไรเลย

5. โดยทั่วไปแล้ว ผู้แทนของพรรคที่จะได้รับเลือกไปสมัครแข่งขันรับการเลือกตั้งนั้น จะได้รับการเลือกโดยระบบ primary election หรือการหยั่งเสียง หรือการเลือกตั้งครั้งแรกของแต่ละรัฐนั่นเอง (ยังไม่ถึงการเลือกตั้งทั่วไป) ในทางปฏิบัติ คณะกรรมการของพรรคระดับรัฐจะเสนอชื่อใครก็ได้ตามที่เห็นควร แต่กฎหมายของรัฐและกฎหมายเลือกตั้งของรัฐบาลกลางเข้มงวดให้รัฐต้องดำเนินการเลือกตั้งไปตามวันเวลาที่กำหนด รวมตลอดถึงการจัดการดูแลการเลือกตั้งให้เป็นไปโดยเรียบร้อยตามกฎหมายด้วย (เช่น มิให้มีการทุ่มเทเงินหาเสียง หาเงินโดยมิชอบ ฯลฯ) สำหรับบางรัฐ เช่น ในแคลิฟอร์เนีย นอกจากองค์กรพรรคและการประชุมดังกล่าวแล้ว ยังมีองค์กรทางการเมืองซึ่งไม่เป็นทางการ แต่เป็นองค์กรที่สนับสนุนพรรคการเมืองอีก เฉพาะในแคลิฟอร์เนีย ปัจจุบันเริ่มมีอิทธิพลทางการเมืองของพรรค และการคงอยู่ของพรรคการเมือง นั่นคือพวกสโมสรและสภาของผู้สนับสนุนพรรคการเมืองในท้องถิ่น ทั้งของพรรคเดโมแครทและรีพับลิกัน

แผนผังที่ 12

ผังองค์กรผู้สนับสนุนพรรคการเมืองในท้องถิ่น

5.8 สรุป

พรรคการเมืองมีอิทธิพลยิ่งในชีวิตการเมืองของอเมริกัน แต่ควรสังเกตว่าสถิติจำนวนสมาชิกของพรรคการเมืองที่ม้ออกเสียงในคราวหนึ่ง ๆ ให้แก่ทั้ง 2 พรรคนั้นมีเปอร์เซ็นต์น้อยมากเมื่อเทียบกับจำนวนประชากรทั้งหมด หรือเทียบกับเปอร์เซ็นต์ของผู้ม้ออกเสียงในประเทศอื่น ๆ ในเรื่องนี้เกี่ยวพันถึง silent majority ในอเมริกา หรือพวกที่ไม่เข้าพรรคการเมืองซึ่งยังมีอีกมาก

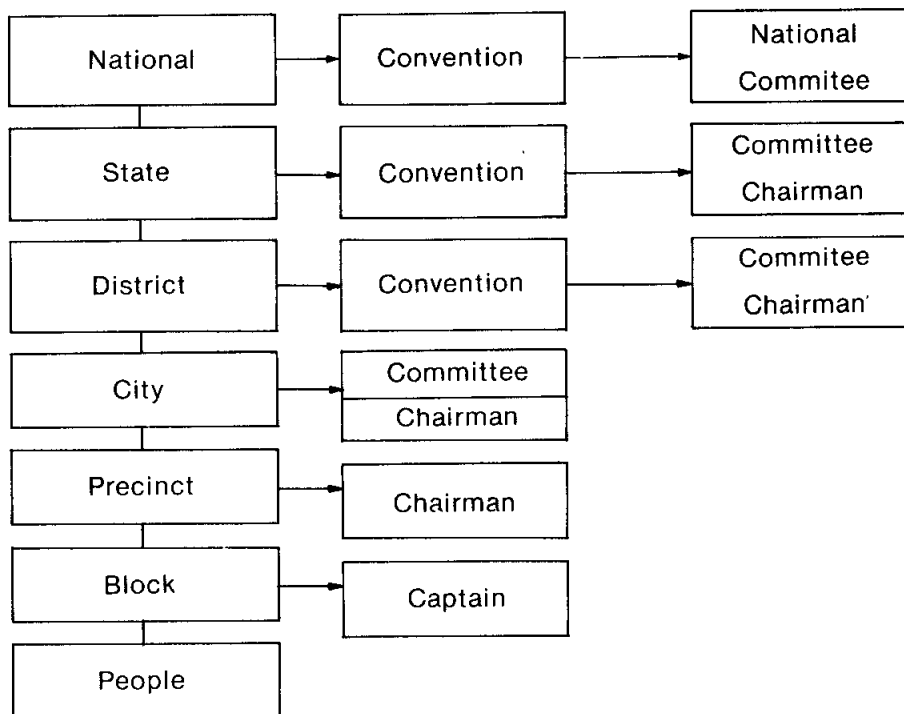
6. องค์การของพรรค

6.1 ความนำ

พูดได้ว่าพรรคการเมืองสหรัฐฯ มีรากฐานมาจากประชาชนและองค์การสำคัญของพรรคอยู่ที่ระดับรัฐและท้องถิ่น ส่วนระดับชาตินั้นขาดองค์การระดับชาติที่แท้จริง รูปองค์กรของพรรคการเมืองสหรัฐฯ มีส่วนคล้ายกันทั้งเดโมแครทและรีพับลิกัน กล่าวคือมีพื้นฐานมาจากประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งอาจเขียนเป็นผังได้ดังนี้ :-

แผนผังที่ 13

ผังแสดงพื้นฐานและองค์การสำคัญของพรรค

สำหรับสมัยปัจจุบันยังมีแนวโน้มของ Young Democrat และ Young Republican ซึ่งเป็นการสนับสนุนการเมืองของพรรคแก่คนวัยรุ่น ส่วนกลุ่มสตรีของพรรคต่าง ๆ ก็มีพื้นฐานมาจากองค์การของท้องถิ่น เช่น กลุ่มสตรีในท้องถิ่น เป็นต้น

6.2 องค์การที่สำคัญของพรรค

6.2.1 ที่ประชุมพรรคระดับชาติ (National Convention) ทั้งสองพรรคจะมีการชุมนุมผู้แทนพรรคจากรัฐต่าง ๆ ทุก 4 ปี โดยมีจุดมุ่งหมายดังนี้ :-

1. เพื่อเลือกผู้แทนของพรรคส่งเข้าสมัครแข่งขันรับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดี และรองประธานาธิบดี
2. เพื่อร่างนโยบายของพรรคในการหาเสียง เช่น นโยบายเกี่ยวกับต่างประเทศ, ภายในประเทศ เป็นต้น

6.2.2 คณะกรรมการกลางแห่งชาติของพรรค ปกติพรรคการเมืองทั้ง 2 จะมีคณะกรรมการกลางของพรรคในระดับชาติชุดหนึ่ง เพื่อดำเนินการต่าง ๆ เกี่ยวกับการหาเสียงและเลือกตั้ง โดยเฉพาะการเลือกตั้งประธานาธิบดี และรองประธานาธิบดี หน้าที่ของคณะกรรมการกลางของพรรคระดับชาติ อาจสรุปได้ดังนี้

1. จัดการเกี่ยวกับการประชุมระดับชาติของพรรค และประธานของคณะกรรมการชุดนี้ จะเลือกเองโดยตัวผู้ที่ได้รับเลือกเป็นผู้แทนพรรคส่งเข้าแข่งขันรับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดี
2. ดำเนินการหาเสียงเลือกตั้งประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดี
3. ดำเนินการเกี่ยวกับนโยบายต่าง ๆ ของพรรค

6.2.3 คณะกรรมการรณรงค์เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (Congressional Campaign Committee)

6.2.4 คณะกรรมการรณรงค์เลือกตั้งสมาชิกสภาสูง (Senatorial Campaign Committee)

คณะกรรมการสองชุดนี้มีหน้าที่คอยช่วยเหลือผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคการเมืองของตนสำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาแต่ละสภา

6.3 กฎหมายเลือกตั้งและการออกเสียงเลือกตั้ง

6.3.1 สำหรับการเลือกตั้งประธานาธิบดีนั้น รัฐสภาสหรัฐฯ ได้ออกกฎหมายควบคุมการใช้จ่ายเงินของพรรคที่สำคัญอยู่ในพระราชบัญญัติ ชื่อ Hatch Act (สมาชิกสภาสูงชื่อ Hatch เป็นผู้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้)

ตามพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งก็ตาม จะอุทิศเงินให้พรรคการเมือง เพื่อหาเสียงเลือกตั้งครั้งหนึ่ง ๆ ได้ไม่เกินห้าพันเหรียญสหรัฐ และยังกำหนดมิให้คณะกรรมการพรรคหาเสียงของพรรคใดพรรคหนึ่งใช้เงินหาเสียงเกินคราวละสามล้านเหรียญสหรัฐ)

6.3.2 การออกเสียงเลือกตั้ง การออกเสียงเลือกตั้งมิใช่สิทธิตามธรรมชาติของมนุษย์ และมีใช้พลเมืองทุกคนจะมีสิทธิ ทั้งนี้เพราะมีการจำกัดขอบเขตการใช้สิทธิโดยอายุท้องที่และอื่น ๆ สมัยก่อนพลเมืองสหรัฐ ทุกคนที่มีคุณสมบัติตามที่กฎหมายเลือกตั้งกำหนดมีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง แต่ในทางปฏิบัติ ในรัฐทางใต้ของสหรัฐอเมริกาเอง พวกอเมริกันดำมักถูกกีดกันมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง มิใช่แต่เรื่องสิทธิเลือกตั้งอย่างเดียว แต่ถูกกีดกันแบ่งแยกผิวในโรงเรียนและการทำงาน และอื่น ๆ อีกด้วย จนรัฐบาลต้องออกกฎหมายบังคับ เช่น Civil Right Act - 1957, 1960, 1964, Voting Right Act - 1965; Civil Right Bill for Open Housing - 1968.

สมัยอาณานิคม กำหนดคุณสมบัติผู้มีสิทธิเลือกตั้งไว้ดังนี้

1. จะต้องมียุทธ์สมบัติ
2. เป็นสมาชิกของโบสถ์ใดโบสถ์หนึ่ง
3. ส่วนมากเป็นชาย หญิงมีน้อยมาก

ในปี ค.ศ. 1870 การแก้ไขรัฐธรรมนูญอเมริกาครั้งที่ 15 ทำให้ประชาชนมีสิทธิออกเสียงโดยไม่จำกัดผิวหรือเผ่าพันธุ์

ในปี ค.ศ. 1920 การแก้ไขรัฐธรรมนูญครั้งที่ 19 หญิงอเมริกันจึงได้รับสิทธิเลือกตั้ง

6.3.3 การเข้มงวดเกี่ยวกับสิทธิออกเสียงเลือกตั้งในภาคใต้ ในภาคใต้ของประเทศสหรัฐอเมริกา มักมีกฎหมายของแต่ละรัฐออกมาจำกัดสิทธิของประชาชนในการออกเสียงเลือกตั้ง พอสรุปได้ดังนี้ :

1. ต้องเป็นพลเมืองสหรัฐ
2. กำหนดอายุ ต้อง 21 ปีขึ้นไป
3. ต้องเป็นคนที่อยู่ในท้องถิ่นนั้น ในระยะเวลาพอสมควร ตัวอย่างเช่น ในแคลิฟอร์เนีย ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะต้องอาศัยอยู่ในรัฐไม่น้อยกว่า 1 ปี อยู่ในท้องที่ (county) ไม่น้อยกว่า 90 วัน
4. จะต้องไปลงทะเบียนแสดงเจตจำนงออกเสียงเลือกตั้งภายใน 54 วัน ก่อนวันเลือกตั้ง ณ ที่เลือกตั้ง (precinct) ของตน
5. บางรัฐในภาคใต้ ให้มีการทดสอบความรู้อ่านออกเขียนได้ของประชาชนอีกด้วย (ส่วนมากกีดกันพวกผิวดำ)

พวกผิวดำในรัฐทางใต้ถูกกีดกันมากไม่ให้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง เพราะสภาพของพวกผิวดำเองขณะนั้นยากจน ขาดรายได้ เป็นพวกไร้จ้างทำไร่นา และไร้การศึกษาเป็นส่วนมาก จนกระทั่ง ค.ศ. 1865 - 1867 เป็นยุคที่อเมริกาเสริมสร้างกำลังทางทหารใหม่ระยะนั้นคนผิวดำส่วนมากไม่มีสิทธิออกเสียง แต่โดยกฎหมายแล้วการเป็นทหารทำให้คนผิวดำมีสิทธิออกเสียงเพิ่มขึ้น ยุคนี้รัฐบาลกลางให้สิทธิคนผิวดำเพิ่มขึ้น (ยุค Military Reconstruction) จนกระทั่ง ค.ศ. 1877 ได้มีการเปลี่ยนแปลงโดยทุกรัฐมีสิทธิใช้อำนาจตามกฎหมายของตนเองแต่เดิมมา (Home Rule) ตอนนี้องค์รัฐทางภาคใต้ออกกฎหมายของตนออกมากดพวกผิวดำอีกเป็นการกีดกันสิทธิออกเสียงเลือกตั้งโดยชอบด้วยกฎหมาย คือ

1. ภาษีเลือกตั้ง (poll tax) กำหนดว่า ทุกคนต้องเสียภาษีเลือกตั้ง หลายรัฐยังคงใช้กฎนี้อยู่จนกระทั่ง ค.ศ. 1964

2. ผู้ใดถูกต้องหาคดีอาญาเล็กน้อย (petty crimes) ต้องสูญเสียสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง

3. การทดสอบความรู้อ่านออกเขียนได้ และสามารถอ่านและตีความรัฐธรรมนูญของสหรัฐได้

4. ต้องเป็นคนพักอาศัยในท้องถิ่น (residential requirement) โดยกำหนดให้อาศัยในรัฐอย่างน้อย 2 ปี ใน county 1 ปี และในเขตเลือกตั้ง (precinct) 1 ปี

ทั้งหมดนี้เป็นกฎหมายที่ขัดต่อกฎหมาย โดยเฉพาะเป็นการตัดสิทธิคนดำมิให้มีโอกาสออกเสียงเลือกตั้งรัฐบาล โดยใช้อุปสรรคทางเศรษฐกิจเป็นพื้นฐาน ในสมัยประธานาธิบดีจอห์น เอฟ. เคนเนดี จึงได้มีกฎหมายสิทธิพลเมือง (Civil Right Act) ค.ศ. 1957, 1960, 1964, 1965 และ 1968 ขึ้น เพื่อส่งเสริมสิทธิแก่คนผิวสีในอเมริกา อย่างไรก็ตามในการเลือกตั้งทั่วไปพวกผิวดำมาลงคะแนนออกเสียงเลือกตั้งเพียง 50% เท่านั้น

ไม่ว่าในกรณีใด ๆ

1. พวกผิวดำ แม้จะไม่รู้หนังสือก็ยังมีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งได้โดยรัฐต่างออกกฎหมาย (Grand Father Law) อนุญาตให้พวกผิวดำไม่รู้หนังสือบางพวกมีสิทธิเลือกตั้ง เพียงแต่ลูกหลานของตนมีสิทธิเท่านั้น

2. ผิวดำมาก่อน (White Primary) และผิวดำเท่านั้นที่เลือกตั้ง ผู้สมัครรับเลือกตั้งของตนในพรรค ในการหยั่งเสียง (Democratic Primary)

3. พรรคการเมืองในรัฐทางใต้เป็นพรรคการเมืองส่วนตัว (Private Party) และรัฐไม่ยุ่งด้วย ฉะนั้น พรรคจะทำอะไรของตนเองก็ได้ เช่น เลือกผู้แทนของตนเองเพื่อส่งแข่งขัน

เลือกตั้ง การกีดกันผิวดำโดยผิวขาวส่วนมากในพรรค เป็นต้น ในปี ค.ศ. 1920 ศาลสูงสหรัฐ อนุญาตให้พรรคส่วนตัวเหล่านี้เลือกสมาชิกได้ เพราะมีกรณีฟ้องร้องระหว่าง Smith กับ All - Wright ในปี ค.ศ. 1944 ศาลสูงสหรัฐ กลับคำพิพากษา เพราะเหตุว่าการเลือกตั้งเกี่ยวข้องกับ การเมือง รัฐบาลของรัฐและการเลือกตั้งเป็นที่เปิดเผยต่อสาธารณะแก่ชนทุกชั้นทุกผิว ศาล ตัดสินให้การเลือกตั้งแบบ White Primary (ผิวขาวเลือกก่อน) เป็นการออกเสียงเลือกตั้งที่ขัด ต่อรัฐธรรมนูญของสหรัฐ

ใน ค.ศ. 1947 Rice vs. Ermole ในรัฐ South Carolina เป็นกรณีของพรรคเดโมแครท (Democratic Primary) เช่นเดียวกับคดี Smith vs. Allwright

รัฐทางใต้ได้ชื่อว่า Solid South หมายความว่าพวกเดโมแครทมากอย่างแน่นอนพื้นและ กีดกันผิว การเลือกตั้งทุกครั้งมีพวกผิวขาวเดโมแครทมาก ฉะนั้น จึงไม่จำเป็นและเห็นว่าผิว สีดำสำคัญ หรือมีเสียงสำคัญในการเลือกตั้งเลย เสียงของผิวดำมาไม่มีความสำคัญในระยะหลัง ๆ ราว ค.ศ. 1968 เป็นต้นมา ในปี 1968 สถิติผิวดำมีสิทธิออกเสียง 120,000 คน มาออกเสียงเพียง 60% การออกเสียงเลือกตั้งทั้งประเทศทุก ๆ ปี คนมาออกเสียงราว 62 - 65% เท่านั้น

6.3.4 การเลือกผู้แทนพรรคและการเลือกตั้ง การเลือกตั้งและการเลือกผู้แทนเป็นเรื่อง ของรัฐต่าง ๆ ที่จะจัดการเอง รวมทั้งท้องถิ่นด้วย (ดู : 15th, 19th Amendment)

การเลือกผู้แทนพรรคและการเลือกตั้งโดยวิธีเก่า ในสมัยก่อน ๆ รัฐต่าง ๆ ใช้การ ประชุมสมาชิกสภาของรัฐ “Congressional Caucus” สำหรับเลือกตั้งผู้แทนพรรคของตน แต่ละพรรคมาประชุมรวมกันในสภาและเลือกผู้แทนของพรรคตน วิธีการนี้สิ้นสุดราว ค.ศ. 1824 วิธีใหม่ที่นำมาใช้ คือ การประชุมระดับชาติ (National Convention) ซึ่งมีกระบวนการ ดังนี้ :-

1. ใช้การประชุมผู้แทนพรรคระดับรัฐเสียก่อน เพื่อเลือกตัวแทนสมัครเป็นผู้ว่า การรัฐ
2. ใช้การประชุมผู้แทนระดับชาติ เลือกผู้แทนพรรคที่จะส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง เป็นประธานาธิบดีและรองประธานาธิบดี

การเลือกตั้ง 2 วิธีนี้ เป็นเหตุให้มีการควบคุมการเลือกตั้งของพรรคเองเป็นพวก Solid Democratic ซึ่งไม่ค่อยจะเป็นประชาธิปไตยนัก (พวกใครพวกมัน) ในปี ค.ศ. 1903 รัฐวิสคอนซิน (La Follette) เป็นรัฐแรกที่ปฏิรูปการเลือกตั้งเหล่านี้ไปในรูป “Primary Election” ซึ่งหมายถึง รัฐจัดให้มีการเลือกตั้งหยั่งเสียงของพรรคต่าง ๆ โดยให้ประชาชนมาออกเสียงเลือกผู้แทนของ

พรรคคนในแต่ละรัฐว่า จะต้องการให้ผู้ใดแข่งขันเข้ารับเลือกเป็นผู้แทนพรรคในที่ประชุมพรรคระดับชาติเพื่อตำแหน่งประธานาธิบดี (ที่ประชุมพรรคระดับชาติเลือก) ต่อมาเป็นที่นิยมใช้กันในรัฐต่าง ๆ ส่วนมาก นอกจากนั้น การหยั่งเสียงยังเป็นการเลือกตั้งผู้ว่าการของรัฐอีกด้วย ส่วนตำแหน่งอื่น ๆ อาจกำหนดเลือกเป็นคราว ๆ

6.3.5 การสมัครเข้ารับเลือกตั้ง ผู้สมัครเข้ารับเลือกตั้งต้องดำเนินการ :

1. ยื่นคำร้อง โดยมีลายเซ็นรับรองของประชาชน 20-65 คน ต่อเจ้าหน้าที่
2. จ่ายค่าธรรมเนียมใบสมัคร ค่าธรรมเนียมกำหนดโดยกฎหมายของรัฐและแตกต่างกันแล้วแต่ความสำคัญของตำแหน่ง เช่น ตำแหน่งสมาชิกสภาของรัฐ และผู้ว่าการรัฐ ต้องเสีย 2% ของเงินเดือนประจำปี หรือรายได้ประจำปี ค่าธรรมเนียมนี้จะไม่ได้รับคืน ไม่ว่าจะแพ้หรือชนะการเลือกตั้ง

รัฐส่วนมากในสหรัฐอเมริกาใช้ Primary Election ผู้ที่ได้รับเลือกตั้ง คือ ผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงมากกว่าผู้อื่น ส่วนในรัฐทางใต้บางรัฐกำหนดในกฎหมายเลือกตั้งว่า ผู้ชนะต้องได้เสียงส่วนมาก และบางที่การเลือกตั้งแบบ Run Off

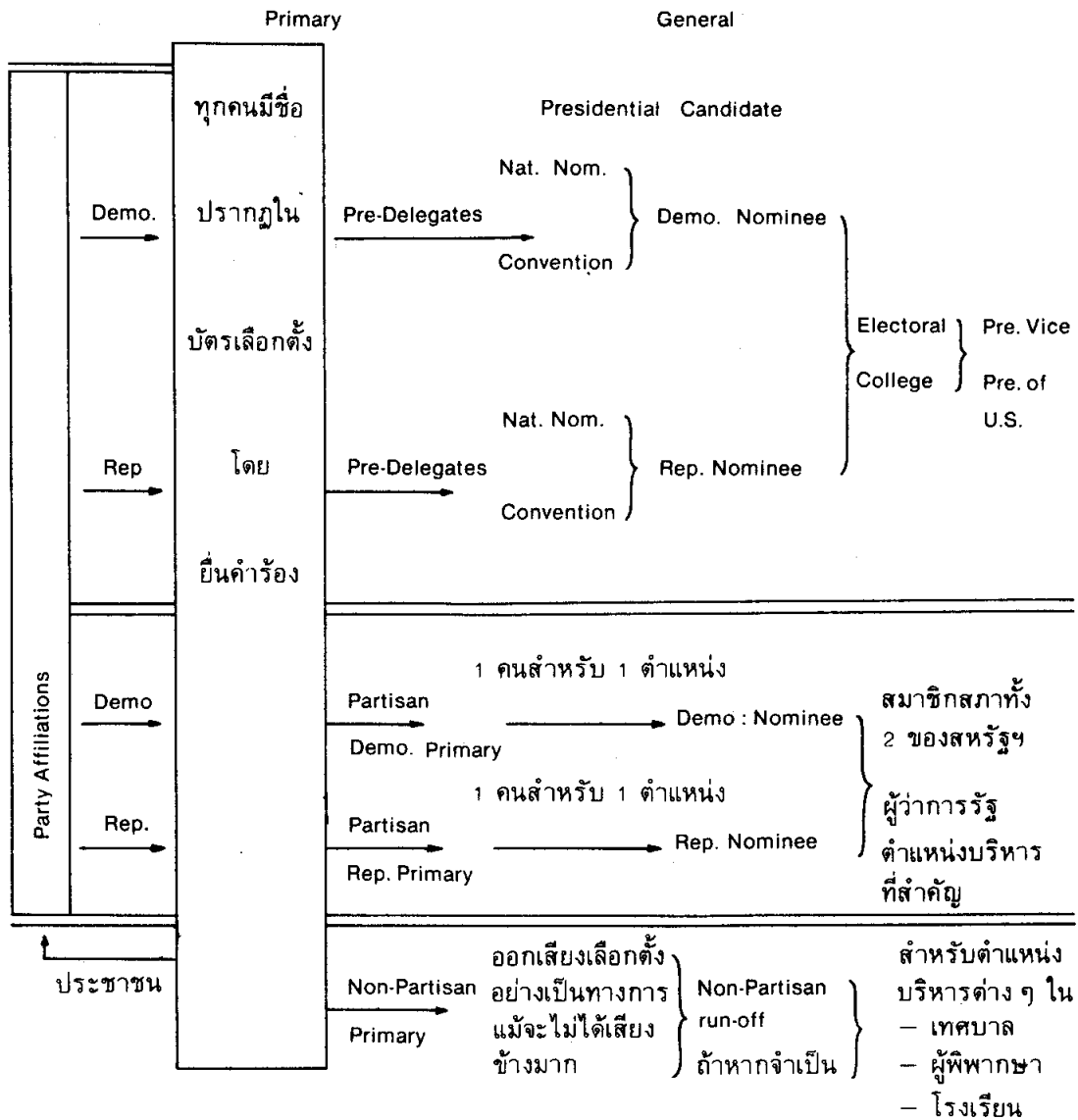
6.3.6 การออกเสียงเลือกตั้งมี 2 ชนิด (Ballot)

1. การเลือกตั้งปิดในการหยั่งเสียง (Closed Primary Ballot) เป็นการเลือกตั้งที่ใกล้ชิดประชาชนที่สุด โดยให้ประชาชนมาลงทะเบียนว่าจะเป็นข้างพรรคเดโมแครทหรือรีพับลิกัน และผู้ลงทะเบียนเท่านั้นมีสิทธิเลือกตั้ง
2. การเลือกตั้งเปิด (Opened Primary Ballot) ใช้ใน 10 รัฐในการเลือกตั้งครั้งแรก โดยไปลงคะแนนเสียงอย่างเปิดเผยว่า ตนเข้าข้างพรรคใด

6.3.7 การลงทะเบียนเลือกตั้ง รัฐส่วนมากมีทะเบียนเลือกตั้งของประชาชนไว้เรียบร้อย ประชาชนที่ลงทะเบียนเลือกตั้งไว้จะต้องออกเสียงในการเลือกตั้งทั่วไปทุก 2 ปี การเลือกตั้งทั่วไปใช้ opened ballot และภายหลังอเมริกาปรับปรุงมาใช้ในการลงคะแนนเสียงลับหรือที่เรียกว่า Australian ballot

แผนผังที่ 14

ผังชนิดของการเลือกตั้งในสหรัฐฯ

6.3.8 สรุปการเลือกตั้งในสหรัฐอเมริกา

1. ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งทั่วไป (General Election) สำหรับประธานาธิบดีหรือสมาชิกวุฒิสภาสหรัฐฯ ดำเนินการโดยรัฐต่าง ๆ เอง
2. ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งออกเสียงเฉพาะพรรคของตน ในารหยั่งเสียง (Primary Election) ในสหรัฐอเมริกา 36 รัฐ ดำเนินการโดยใช้กฎหมายเลือกตั้งของรัฐ 2-3 รัฐในภาคใต้เท่านั้นที่ดำเนินการโดยพรรค

3. ในการเลือกตั้งประธานาธิบดีคณะผู้เลือกตั้ง (Electoral Vote) ขึ้นอยู่กับจำนวนผู้แทนที่กำหนดให้แต่ละรัฐซึ่งใช้ประชาชนเป็นพื้นฐานคำนวณ รัฐใดมีประชาชนมากก็มีผู้แทนได้มากกว่า

4. ในการเลือกตั้งทั่วไป ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (Electors) เลือกผู้แทนของตนเพื่อไปออกเสียงเลือกตั้งประธานาธิบดี ณ เมืองหลวงของรัฐนั้น ๆ และนับคะแนนในที่ประชุมรัฐสภาแห่งชาติในเมืองหลวง กรุงวอชิงตัน ดี.ซี.

6.3.9 การเลือกตั้งครั้งแรกหรือการหยั่งเสียง (Primary Election)

1. การหยั่งเสียงเลือกตั้งประธานาธิบดี นิยมทำแบบ Closed Primary คือคนที่นิยมพรรคเท่านั้นมาลงทะเบียนเลือกตั้ง

2. ข้าราชการตำแหน่งอื่น ๆ ที่เลือกพร้อมกันโดยวิธีหยั่งเสียงเลือกตั้งเป็นแบบ General Partisan Primary ได้แก่ผู้สมัครแข่งขันเป็นสมาชิกรัฐสภาสหรัฐ สมาชิกสภาของรัฐ และตำแหน่งหัวหน้าบริหารส่วนต่าง ๆ ของรัฐ บางรัฐอาจรวมกิจการเลือกตั้งประธานาธิบดีครั้งแรก แต่ในแคลิฟอร์เนียเป็นการเลือกตั้งครั้งแรกที่แยกออกจากการเลือกตั้งประธานาธิบดี

3. Non-Partisan Primary ได้แก่ การเลือกตั้งผู้แทนในท้องถิ่น หรือข้าราชการหัวหน้าฝ่ายบริหารในท้องถิ่นส่วนมากเป็นเทศบาลศาล หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดของเขา (County) หรือ คณะกรรมการบริหารโรงเรียน กรณีนี้ประชาชนผู้มีสิทธิออกเสียง สามารถออกเสียงให้ตำแหน่งต่าง ๆ ได้โดยไม่ต้องคำนึงว่าจะจะเป็นพรรคใด ๆ ผู้ที่ต้องการสมัครรับเลือกตั้งต้องยื่นคำร้อง มีประชาชนลงนามรับรองพอสมควร และเสียค่าธรรมเนียมด้วย มีผู้กล่าวว่าระบบการเลือกตั้งในท้องถิ่นเช่นนี้เป็นระบบที่มีคุณค่าสูงมากเฉพาะในแคลิฟอร์เนีย

ในบางกรณี บางตำแหน่ง เช่น ตำแหน่งผู้พิพากษาศาลสูงของรัฐ หรือผู้พิพากษาประจำศาลอาชญากรรมแข่งขันเข้ารับการเลือกตั้งอีกโดยไม่มีคู่แข่งเลย (พวกนี้ตามกฎหมายของรัฐ เช่น รัฐแคลิฟอร์เนีย แต่งตั้งโดยผู้ว่าการรัฐ) แต่ในวาระสุดท้ายของตำแหน่งครบก็จะต้องนำบุคคลผู้หนึ่ง ให้ประชาชนออกเสียงอีกว่าจะเอาหรือไม่เอาไว้

ในการเลือกตั้ง Non-Partisan Primary นี้ ถ้าหากตำแหน่งใด ผู้ใดได้รับเสียงข้างมากก็ประกาศได้ว่า ตำแหน่งนั้นในการเลือกตั้งครั้งแรกใครได้ ถ้าได้คะแนนเสียงเกิน 50% ก็เข้ารับตำแหน่งได้เลย เพราะถือเป็นเสียงส่วนมาก แต่ถ้าไม่มีผู้ใดได้รับเสียงส่วนมาก ก็จะต้องนำไปสู่การเลือกตั้งโดยทั่วไปอีกครั้งหนึ่ง เพื่อแข่งขันกันระหว่างผู้ใดคะแนนเสียงสูงสุด 2 คน (Run-Off)

4. The Run-Off Primary การแข่งขันหยั่งเสียงเลือกตั้งแบบนี้ปกติดำเนินการเมื่อมีผู้ได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งมากที่สุด 2 คน ในการเลือกตั้งครั้งแรก และอาจดำเนินการเลือกได้เลยสำหรับตำแหน่งนั้น ๆ (รูป Non-Partisan Primary)

6.3.10 สรุป

1. Closed Primary นิยมใช้ทั่วไปในการเลือกประธานาธิบดีและตำแหน่งสมาชิกรัฐสภาของสหรัฐ และรัฐต่าง ๆ
2. Partisan Primary เลือกตั้งตำแหน่งสำคัญ ๆ ของรัฐบาลกลางและรัฐ
3. Non-Partisan Primary เลือกตั้งผู้แทนหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นของรัฐ
4. Non-Partisan Run-Off เป็นการแข่งขันระหว่าง 2 คน ได้คะแนนเสียงมาจาก

ข้อ 3

6.3.11 การเลือกตั้งประธานาธิบดีโดยทั่วไป

วิจารณ์ ในการหยั่งเสียงเลือกตั้งตามระบบของสหรัฐ นั้น ทำให้

1. มีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งมากมาย เพราะใคร ๆ ก็ยื่นคำร้องขอมีชื่อในบัตรลงคะแนนได้ง่าย ๆ

2. การมีชื่อมาก ๆ ทำให้สับสนวุ่นวายแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้

3. ทำให้ประชาชนท้อแท้เบื่อหน่าย ไม่เชื่อถือในการเลือกตั้งได้ เพราะคนมาก

เกินไป

4. เป็นการไม่ให้กำลังใจผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

6.3.12 ชนิดของบัตรเลือกตั้งโดยทั่วไป วิธีการเลือกตั้งโดยทั่วไปที่สำคัญและใช้อยู่ในสหรัฐ มี 2 แบบ คือ :-

1. Office Block หมายถึงการใส่ชื่อของผู้สมัครแข่งขันทั้งหมดในช่องรายชื่อของบัตรเลือกตั้งด้วยกัน เรียงตามลำดับ การทำเช่นนี้เท่ากับว่าบังคับให้ประชาชนเลือกบุคคลมากกว่าจะให้เลือกพรรค

2. Party List หรือ Party Column นิยมใช้กันอย่างกว้างขวางในสหรัฐอเมริกา ผู้เลือกตั้งจะขีดเครื่องหมาย x ลงไป ซึ่งเท่ากับได้ลงคะแนนให้แก่รายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งทั้ง Column โดยอัตโนมัติ

ผลดีของการใช้ระบบ Party List ทำให้ได้มาซึ่งกลุ่มของผู้แทนสภา ซึ่งเป็นสถาบันออกกฎหมายเป็นพวกเดียวกัน

6.3.13 การเลือกตั้งแบบพิเศษเพื่อการเลือกตั้ง

Recall Election เป็นการเลือกตั้งแบบต้องการให้ผู้ใดผู้หนึ่งออกจากตำแหน่ง พร้อมกันไปกับมีการเลือกตั้งคนใหม่เข้ามาสวมตำแหน่งแทน การเลือกตั้งชนิดนี้เท่ากับประชาชน ออกเสียงใหม่ให้คนเก่าออกจากตำแหน่ง และออกเสียงให้คนใหม่ว่าจะเอาใคร ส่วนมากไม่มีการเลือกตั้งชนิดนี้ในระดับรัฐบาลกลางและระดับรัฐ แต่จะมีในระดับท้องถิ่น

คำถามท้ายบท

บทที่ 7

1. จงอธิบายถึงทฤษฎีการจัดระบบการเมือง และโครงสร้างของกระบวนการทางการเมืองในสหรัฐฯ มาให้เข้าใจ?
2. ตามคำบรรยายนี้ กล่าวถึงการเข้าถึงการเมืองสหรัฐฯ ว่าควรมอง 3 แง่ มีอะไรบ้าง? อธิบาย
3. จงอธิบายถึงระบบพรรคการเมืองในสหรัฐฯ มาให้เข้าใจ?
4. การเลือกตั้งในสหรัฐฯ มีกี่ชนิด อะไรบ้าง? อธิบาย
5. Recall Election คืออะไร? มีอยู่ในสหรัฐฯ หรือไม่? อธิบาย

บรรณานุกรม

บทที่ 7

1. วิญญู อังคนารักษ์. *กฎหมายรัฐธรรมนูญและกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้ง* พระนคร : โรงพิมพ์ มธ. พ.ศ. 2499.
2. Charles R. Adrian, and Charles Press. *The American Political Process*. New York : McGraw-Hill Book, 1965.
3. Phillips, Abraham, Ewing. *Essentials of National Government*. 2 nd. ed., New York : American Book Co., 1966.
4. Pendleton Herring. *The Politic of Democracy*. New York : Holt, Rinehart and Winston Inc., 1940.
5. Robert A. Dahl. *Modern Political Analysis*. New Jersey : Prentice-Hall Inc., 1963.
6. George H. Sabine. *History of Political Theory*. New York : The Free Press of Glencos, 1956.
7. Heing Enlau and others. *Political Behavior*. New York : The Free Press of Glencos, 1956.
8. Frank J. Sorauf. *Party Politic in America*. Boston : Little Brown and Co., 1968.
9. Nevins, Allan, and Henry S. Commagen. *The Pocket History of the United State*. New York : Pocket Book Inc., 1958.
10. Grouch and other. *California Government and Politics*. Prentice - Hall Inc., 1967.